

دنیای اشتباهی ما

دنیای اشتباهی ما

هدیه نشریه امان برای نوجوانان

صاحب امتیاز: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیه السلام

مدیر مسئول: دکتر محمد صابر جعفری

ناظر کیفی: یاسر آئین

نویسنده: فاطمه خوش نما

صفحه آرا: وحید هماتاش

ویراستار: زهرا مرتضایی

چاپ و صحافی: امید نشر و چاپ ایرانیان

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، تقاطع قدس و ایتالیا، پلاک ۹۸

تلفن: ۸ - ۸۸۹۹۸۶۰۱ - ۰۲۱

صندوق پستی: info@mahdaviat.ir

هزاران سال از عمر جهانی که در آن زندگی می‌کنیم، می‌گذرد! آیا جهان ما شبیه جوانی سالم است که در لذت و خوشی زندگی می‌کند و جز کامیابی و خوشبختی چیزی نمی‌بیند و حادثه‌های تلخ زندگی او آنقدر کم بوده‌اند که حتی خاطره‌ای از آنها به یاد ندارد؟ یا بیشتر شبیه بیماری کهن سال است که در آرزوی فرارسیدن روزگاری خوش نشسته و جز تلخی و اندوه و تماشای از دست رفتن خوبی‌ها و زیبایی‌ها چیزی به یاد ندارد. جهان ما بیشتر شبیه کدام است؟

یک اتفاق ساده

مارتا پین یک دختر اسکاتلندی است که در نه سالگی تجربه خاصی از زندگی پیدا کرد. به نظر او غذای مدرسه کیفیت لازم و ارزش غذایی مناسبی نداشت. مارتا چند بار به مسئولین مدرسه اعتراض می‌کند اما باز هم کیفیت غذا تغییری نمی‌کند. او تصمیم می‌گیرد اعتراضش را از یک راه جالب نشان بدهد. بنابراین، او یک وبلاگ راه‌اندازی می‌کند و هر روز از سینی غذای خود در مدرسه عکس می‌گیرد و آن را در وبلاگش قرار می‌دهد. هدف اصلی مارتا از راه‌اندازی این وبلاگ، چیزی نبود جز اینکه به پدر و مادر و دوستان خود، وضعیت غذای مدرسه‌اش را گزارش بدهد. طولی نمی‌کشد که وبلاگ اعتراضی مارتا به غذای مدرسه، مورد توجه رسانه‌ها قرار می‌گیرد و خبرگزاری‌های مشهور دنیا گزارش آن را منتشر می‌کنند. او حتی برای حضور در یک برنامه پرمخاطب تلویزیونی هم دعوت می‌شود. این شیوه اعتراضی مارتا باعث می‌شود توجه مسئولین محلی به عملکرد مدرسه بیشتر شود و در نتیجه، مدرسه قبول می‌کند که در قوانین و محتویات سینی غذایی دانش‌آموزان تغییراتی بدهد.

وبلاگ مارتا حسابی سروصدا به راه انداخته بود و برای خودش مخاطبان زیادی جمع کرده بود؛ مخاطبانی که از نظر تعداد و گوناگونی غیرقابل باور بودند.

پس از مدتی، مسئولین مدرسه تصمیم گرفتند عکس برداری مارتا از سینی غذا را ممنوع اعلام کنند و به این ترتیب، مارتای نه ساله مجبور شد در یکی از پست‌های وبلاگش از مخاطبان خود خداحافظی کند. اصرار و پافشاری بازدیدکنندگان وبلاگ مارتا و گزارش‌های رسانه‌ها درباره این موضوع، بار دیگر او را از این وضعیت نجات داد و او باز هم اجازه پیدا کرد تا مانند گذشته از سینی غذای خود عکس برداری کند. مارتا همین‌طور مشغول اعتراض به کیفیت غذای مدرسه‌اش بود و به غذای هرروز خود، نمره‌ای بین صفر تا ده می‌داد که ناگهان در نوزدهمین مطلب وبلاگ خود، پیامی دریافت کرد که به شدت او را به فکر فرو برد. در آن پیام آمده بود: «درحالی که در گوشه‌ای از دنیا بچه‌های زیادی غذایی برای خوردن ندارند، تو اینجا برای غذای بهترنق می‌زنی».

این پیام متفاوت، هدف وبلاگ مارتا و ادامه راه او را تغییر داد. او درباره

وضعیت کودکان فقیر و گرسنه در دنیا تحقیق کرد و نتایج هولناک این تحقیقات، او را به فکر فرو برد. به همین دلیل، مارتا از تعداد زیاد مخاطبان و بازدیدکنندگان وبلاگ خود استفاده کرد و از آنها خواست که به او کمک کنند. او از افرادی که وبلاگش را می‌خواندند، درخواست کرد تا به یک بنیاد خیریه که برای کودکان فقیر و گرسنه آفریقایی پول جمع می‌کند، کمک کنند.

مارتا اول از خودش شروع کرد و پنجاه پوندی را که از یک مجله برای اجازه چاپ عکس‌هایش گرفته بود، برای کمک به آن بنیاد خیریه فرستاد. کودکان زیادی از کشورهای مختلف به کمک مارتا آمدند و درخواست او را در جمع خانواده و مدرسه خود مطرح کردند. از همت و تلاش مارتا و دوستانش که یکدیگر را تنها از طریق اینترنت پیدا کرده بودند، بیش از ۵۰ هزار پوند جمع‌آوری شد و برای کودکان فقیر و گرسنه آفریقا ارسال شد. این کمک‌های مردمی که بچه‌ها توانسته بودند آن را جمع کنند، به اندازه‌ای بود که منجر به ساخت یک آشپزخانه در یکی از مدارس کشور مالاوی شد.

مارتا و دوستانش به فعالیت خود ادامه دادند. آنها حرکتی را آغاز کرده بودند که هر چه بیشتر به جلو می‌رفت، به نیاز تعداد بیشتری از کودکان فقیر دنیا پاسخ می‌داد. مارتا و دوستان جدیدش، در ادامه کمک‌های خود، علاوه بر غذا، شروع به جمع‌آوری وسایل تحصیلی مورد نیاز کودکان نیازمند کردند. او در سفری به آفریقا، خود در اعطای این کمک‌ها به کودکان نظارت کرد.

هم‌اکنون وبلاگ مارتا پین بیش از ده میلیون بازدیدکننده دارد و بنیاد خیریه او و دوستانش در حال جمع‌آوری کمک‌های مالی بیشتر برای کودکان محروم دنیا است. داستان جالب وبلاگ مارتا و تغییری که در شیوه زندگی او ایجاد شد، اکنون به صورت یک کتاب منتشر شده است. مطالعه این کتاب، می‌تواند به دانش‌آموزان زیادی در جهان کمک کند تا با واقعیت‌های دنیایی که در آن زندگی می‌کنند، بیشتر آشنا شوند. واقعیت‌هایی که زیاد خوشایند نیستند و نشان می‌دهند انسان‌ها تا چه اندازه می‌توانند دچار اشتباهات بزرگ شوند. اشتباهاتی که هر روز در حال تکرار شدن هستند و تعداد آنها بیشتر و بیشتر می‌شود.

آدم‌ها

در دنیای امروز ما ۷ میلیارد و ۳۰۰ میلیون نفر انسان زندگی می‌کنند. این عدد حتی با وجود مرگ برخی از آنها، همیشه در حال زیاد شدن است و هر چه در زمان به جلوتر می‌رویم، جمعیت آدم‌های کره زمین بیشتر می‌شود. آنها مانند گذشته در همه جای دنیا پراکنده شده‌اند و در دل شهرها و روستاها، در میان کوه‌ها و دشت‌ها و در کنار رودها و جنگل‌ها زندگی می‌کنند. مسئله تنها زیاد شدن جمعیت آدم‌ها نیست؛ ارتباط زندگی آنها با یکدیگر نیز از گذشته بسیار بیشتر شده و شیوه زندگی مردم یک سرزمین می‌تواند بر شیوه زندگی دیگر انسان‌ها تأثیر بگذارد.

در دنیای امروز ما، برای اولین بار انسان‌ها آن قدر زیاد شده‌اند که می‌توانند همه چیزهای اطراف خود را دگرگون کنند. می‌توانند کوه‌ها، کویرها، جنگل‌ها و دریاها را زمینی که در آن زندگی می‌کنند را تخریب کنند. می‌توانند نظم بارش باران و برف و حرکت بادهای و ابرهایی که در آسمان وجود دارند را برهم بزنند؛ و بالاخره، می‌توانند بر استفاده از طبیعت جنگی بزرگ به راه بیندازند و آدم‌های ضعیف‌تر را نابود کنند.

ماشین‌ها

در دنیای امروز ما، بیشتر کارها را ماشین‌ها انجام می‌دهند. آدم‌ها می‌خواهند تا به کمک ماشین‌ها، کارهای بیشتری در زندگی خود انجام دهند و یا کارهای خود را راحت‌تر و سریع‌تر انجام دهند. کارخانه‌ها، اتومبیل‌ها و کامپیوترها در همه‌جای زندگی انسان‌ها حضور دارند. فرقی نمی‌کند؛ وقتی که می‌خواهند غذا به دست بیاورند، هنگامی که دوست دارند چیزهای جدیدی بدانند و یا موقعی که ترجیح می‌دهند با یکدیگر بجنگند.

در دنیای امروز ما، ماشین‌ها رفته‌رفته در حال ساختن دنیای جدیدی برای انسان‌ها هستند. نزدیک به نیمی از مردم جهان، همزمان در دنیای دیگری به نام اینترنت حضور دارند. آنها در اینترنت جستجو می‌کنند، نامه می‌فرستند، خرید می‌کنند، چیزهای جدید می‌آموزند و بالاخره با یکدیگر و یا به تنهایی بازی می‌کنند. هزینه صرف‌شده برای بازی‌های رایانه‌ای در اینترنت، از پول موردنیاز برای تأمین غذا و امنیت مردم بسیاری از کشورهای جهان بیشتر است.

درخت‌ها

در دنیای امروز ما، طبیعت همچنان دوست داشتنی است؛ هنوز جنگل‌ها سبز و مرطوب، اقیانوس‌ها آبی و بزرگ و قله‌ها سفید و بلند هستند و آدم‌ها می‌توانند به دیدن آنها بروند و از این تماشا لذت ببرند. آنها ولی مجبور هستند اتومبیل‌های خود را روشن کنند و مدام جابجا شوند، درختان را قطع کنند و به جای آنها برنج بکارند و مواد زیر زمین را بیرون بکشند تا با آنها چیزهای جدید بسازند. این کارها، نتایج ناخوشایندی در طبیعت بر جای می‌گذارد و حتی مکان‌هایی که آدم‌ها در آن زندگی نمی‌کنند را ویران می‌کند. اکنون یک سوراخ بسیار بزرگ در لایه ازن بر روی قطب جنوب ایجاد شده و انتشار نامرئی مواد رادیواکتیو، آلوده‌کننده‌های سمی و محصولات صنعتی آن را بزرگ و بزرگ‌تر می‌کند.

در دنیای امروز ما، طبیعت همچنان دوست داشتنی است اما انسان‌ها فراموش کرده‌اند که چگونه باید با آن رفتار کنند. آن‌ها نمی‌دانند که شیوه زندگی آنها طبیعت را آزار می‌دهد و زمین را نابود می‌کند؛ رفته‌رفته زمستان‌ها کوتاه‌تر و تابستان‌ها گرم‌تر و جنگل‌ها کم‌رنگ‌تر می‌شوند.

غذاها

در دنیای امروز ما، غذای بیشتری برای انسان‌ها وجود دارد. آنها روش‌های تازه‌ای برای یافتن مواد خوراکی بیشتر در طبیعت پیدا کرده‌اند. همچنین، توانسته‌اند راه‌هایی پیدا کنند تا مواد غذایی برای مدت زمان بیشتری نگهداری شوند. استفاده از مواد نگهدارنده، ترکیب برخی مواد با غذاهای رایج، تغییر در شیوه پخت و آماده‌سازی و بالاخره کشف روش‌های جدید بسته‌بندی محصولات غذایی باعث شده تا برای تعداد بیشتری از آدم‌ها، در مکان‌های دور و نزدیک و در شرایط مختلف کاری و آب‌وهوایی، غذا وجود داشته باشد.

در دنیای امروز ما، خوردنی‌های رنگارنگ بسیاری در فروشگاه‌های بزرگ به چشم می‌آیند اما این فروشگاه‌ها در همه جای دنیا دیده نمی‌شوند. در برخی شهرها و محله‌ها، آدم‌ها از اضافه وزن و چاقی ناشی از خوردن زیاد رنج می‌برند و برای کم کردن وزن خود و درمان بیماری‌های مربوط به چاقی پول زیادی خرج می‌کنند. در مقابل، هر ساله چند میلیون انسان بر اثر گرسنگی جان خود را از دست می‌دهند.

رودها

در دنیای امروز ما، دیگر کسی فکر نمی‌کند که آب یک منبع بی‌نهایت است. تعداد آدم‌ها نسبت به گذشته بیشتر شده است اما دریاها، رودخانه‌ها و حتی آب‌های زیر زمین بیشتر نشده‌اند. نیاز انسان‌ها به مصرف آب، برخلاف گذشته، فقط مربوط به آشامیدن و استفاده شخصی نیست. کارخانه‌ها مصرف‌کننده‌های جدیدی هستند که برای تولید کالاهای زیاد مورد استفاده مردم، به آب بسیار زیادی نیاز دارند. آنها به جز اینکه آب رودخانه‌ها را مصرف می‌کنند، آنها را با ضایعات خود آلوده می‌کنند.

در دنیای امروز ما، یخچال‌های طبیعی از بین می‌روند، جریان رودخانه‌ها کم و دریاچه‌ها کوچک‌تر می‌شوند و این یعنی آب‌های قابل استفاده روزبه‌روز کمتر می‌شوند. اما آب باقیمانده هم به یک اندازه تقسیم نمی‌شود. نزدیک به ۲ میلیارد انسان به آب سالم دسترسی ندارند. برخی از آنها چند ساعت برای رسیدن به یک چشمه یا چاه آب پیاده‌روی می‌کنند و هرساله میلیون‌ها نفر بر اثر دسترسی نداشتن به آب سالم می‌میرند.

فسیل‌ها

در دنیای امروز ما، آدم‌ها بیشتر از گذشته جابه‌جا می‌شوند. در این جابه‌جایی، بدن آنها نقش کمتری دارد و اغلب ترجیح می‌دهند که از ابزار و وسایل ریزو درشت اطراف خود استفاده کنند. گرم و یا سرد کردن محل زندگی، پختن و نگهداری غذا، رفت‌وآمد میان خانه و محل کار، برداشت محصولات کشاورزی، مسافرت به شهر یا کشوری دیگر و هزاران کار دیگری که هر روز در زندگی انسان‌ها انجام می‌شود، به انرژی نیاز دارد. این انرژی از منابعی تأمین می‌شود که در طبیعت وجود دارند؛ منابعی که تنها بعضی از آنها تجدید می‌شوند و دوباره قابل استفاده هستند.

در دنیای امروز ما، این نگرانی وجود دارد که منابع انرژی در آینده نزدیک تمام شوند؛ تنها کمتر از ۱۵ هزار روز به پایان نفت زمان باقی است، ۶۰ هزار روز دیگر منابع گاز تمام می‌شوند و از ذغال سنگ باقی‌مانده تا ۱۵۰ هزار روز دیگر چیزی باقی نمی‌ماند. مصرف بی‌رویه انرژی، طبیعت را نابود می‌کند. اما سهم انسان‌ها در این نابودی یکسان نیست؛ کسانی که از ابزار و وسایل کمتر استفاده می‌کنند، رنج بیشتری از این نابودی را احساس می‌کنند.

گلوله‌ها

در دنیای امروز ما، هنوز آدم‌ها با یکدیگر می‌جنگند. پیشرفت علم و تکنولوژی از وقوع جنگ‌ها جلوگیری نکرده و در عوض، ابزارهای کشتار بیشتر و پیشرفته‌تری در اختیار بشر قرار داده است. ابزارهایی که برخلاف نیزه و شمشیر، ممکن است در یک چشم به هم‌زدن چند میلیون انسان را از بین ببرند؛ انسان‌هایی که شاید بسیاری از آنها هیچ گناهی نداشته باشند جز آنکه خانه‌های آنها در محدوده کشتار جنگجویان قرار دارد.

در دنیای امروز ما، بخش مهمی از تحقیقات علمی برای ساخت ابزارهای نظامی و جنگ‌افزارها انجام می‌شود و فروش اسلحه از سودآورترین تجارت‌ها به حساب می‌آید. افزایش سلاح این امکان را به وجود آورده که سیاستمداران برای حل اختلافات و رسیدن به اهداف خود بیش از گذشته از گزینه‌های نظامی استفاده کنند. هرروز، حداقل در یک نقطه از زمین بوی باروت در فضا می‌پیچد، دست و پا‌های قطع‌شده آدم‌ها به اطراف پرت می‌شود، خانه‌های زیادی از بین می‌روند و تعداد زیادی آواره می‌شوند.

میکروب‌ها

در دنیای امروز ما، راه درمان بسیاری از بیماری‌های مشهور قدیمی کشف شده و داروهای زیادی تولید شده است. به کمک پیشرفت دانش، حتی می‌توان خیلی از بیماری‌های انسان‌ها را پیش‌بینی کرد و از بروز آنها جلوگیری کرد. روش‌های پیچیده‌ای هم برای مداوای مصدومان و بیماران سخت وجود دارد تا بتوان اعضای بدن بعضی از آدم‌ها را به دیگران پیوند زد و در نتیجه مانع مرگ آنان شد. برخلاف گذشته، کودکان کمتری می‌میرند و بیماری‌های واگیردار کنترل شده‌اند اما هنوز بیماری‌های بزرگ مانند سرطان وجود دارند و دانشمندان تلاش می‌کنند تا راهی برای درمان آنها پیدا کنند.

در دنیای امروز ما، آدم‌ها بیشتر از گذشته با چیزهایی که سلامتی آنها را به خطر می‌اندازند آشنا شده‌اند اما کمتر از قبل به آنها توجه می‌کنند. تعداد افرادی که هر روز سیگار مصرف می‌کنند و یا به طور غیرقانونی از مواد مخدر استفاده می‌کنند هر روز بیشتر می‌شود و سال به سال، به تعداد آدم‌هایی که تصمیم می‌گیرند خودکشی کنند، اضافه می‌شود.

آینده‌ای که می‌آید...

قیافه زندگی آدم‌ها همیشه در حال تغییر است؛ چیزهای جدید کشف می‌شوند، وسایل جدید اختراع می‌شوند، راه‌حل‌های تازه پیدا می‌شوند و رفته‌رفته انسان‌ها متوجه می‌شوند که در دنیای جدیدی زندگی می‌کنند. اما خود آدم‌ها به سختی تغییر می‌کنند؛ گرسنگی، جنگ، بیماری و گناه از گذشته‌های بسیار دور وجود داشته‌اند و در دنیای امروز آدم‌ها هم، بسیار بیشتر از گذشته، دیده می‌شوند. دنیای امروز ما، هر روز شاهد مرگ میلیون‌ها انسانی است که از گرسنگی جان می‌بازند، همچنان که شاهد جمعیت کمی است که از پرخوری توان حرکت ندارند.

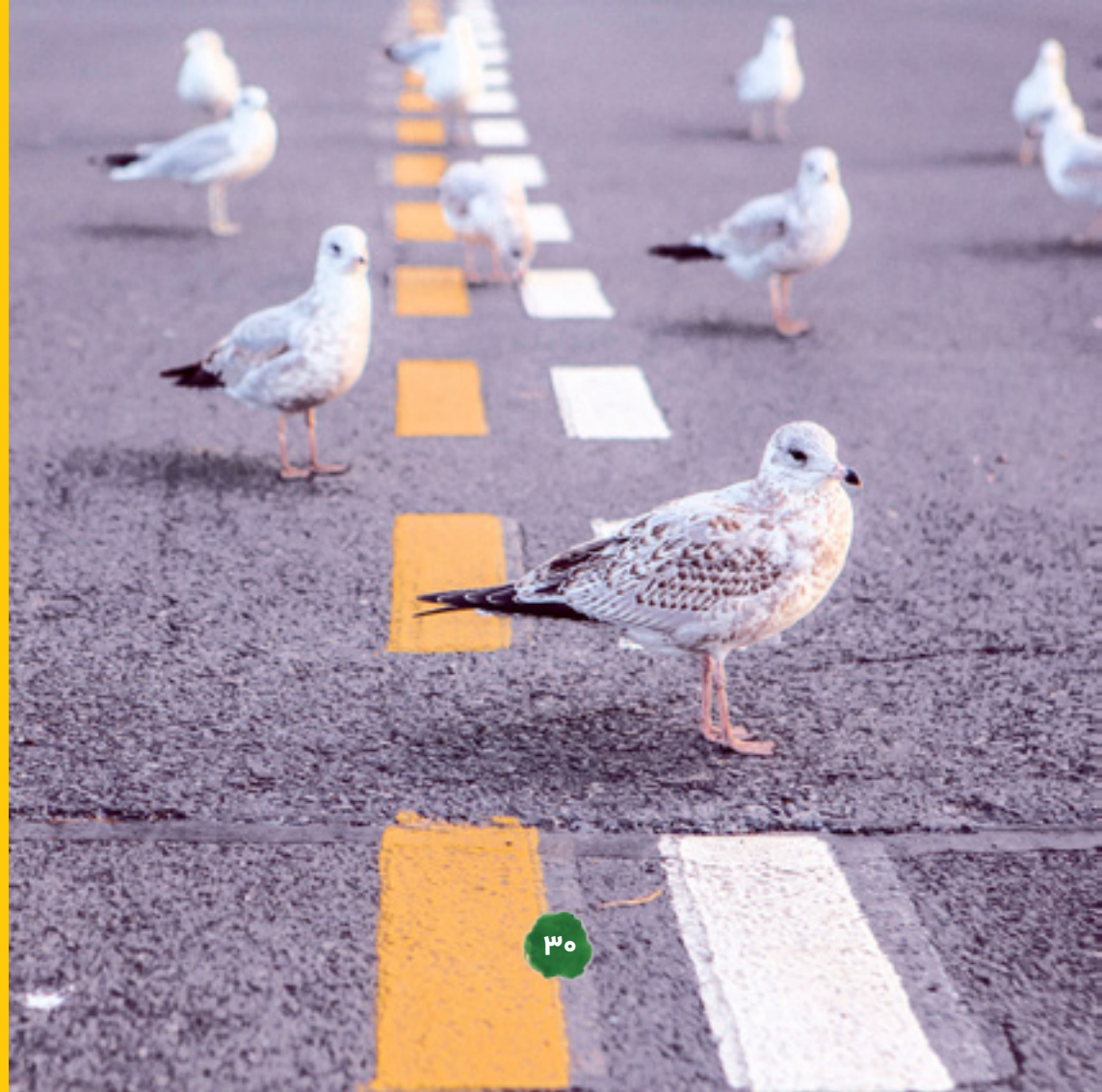
این نشان می‌دهد که انسان‌ها بعد از گذشت زمان‌های بسیار طولانی، هنوز نتوانسته‌اند واقعیت‌های زشت و تلخ زندگی خود را تغییر دهند. این نشان می‌دهد که آدم‌ها هنوز نتوانسته‌اند جلوی تکرار اشتباهات بزرگ خود را بگیرند. این نشان می‌دهد که پیشرفت دانش، همیشه در خدمت خوشبختی انسان‌ها نبوده و بالاخره این نشان می‌دهد که آدم‌ها نتوانسته‌اند در جهان آباد خود، به صلح و عدالت همگانی دست پیدا کنند.

دنیای امروز ما، به کسی نیاز دارد که فقر و بی‌عدالتی را برای همیشه حل کند و به آدم‌ها بیاموزد که نمی‌توانند با وجود انسان‌های گرسنه، محروم و فقیر اطراف خود، خوشبخت باشند و از زندگی لذت ببرند. به آنها بیاموزد که چگونه از عمر، سلامتی و امکانات خود استفاده کنند و زندگی بهتری داشته باشند و به دیگران کمک کنند. به آنها بیاموزد که زندگی هم به ریاضیات نیاز دارد و هم به شعر و ادبیات محتاج است.

دنیای امروز ما، به کسی نیاز دارد که انسان‌ها را با شیوه درست زندگی کردن آشنا کند، اشتباهات آدم‌ها را به آنها نشان دهد و کلام خداوند و سخنان پیامبران را بار دیگر به یاد آنها بیاورد. دنیای امروز ما به یک نفر نیاز دارد تا به ما بگوید که داریم اشتباهی زندگی می‌کنیم و ما را از مشکلاتی که خودمان باعث به وجود آمدن آنها هستیم، نجات دهد!

آن یک نفر، اکنون در دنیای ما حضور دارد و هر یک از ما را به یک مبارزه دعوت می‌کند؛ مبارزه برای نابودی چهره تاریک و ظالمانه دنیایی که در آن متولد شده‌ایم و ساختن دنیای روشن و عادلانه‌ای که قرار است در آن زندگی کنیم!

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف
به عنوان نهادی فرهنگی، غیرانتفاعی و غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی و اداری که دارای تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران می باشد، به منظور ترویج و معرفی فرهنگ مهدویت و آشناسازی اقشار جامعه - به ویژه نسل جوان - با شخصیت امام مهدی علیه السلام و تحکیم پایه های امامت و ولایت پس از کسب موافقت مقام معظم رهبری از سوی حجت الاسلام والمسلمین قرائتی در سال ۱۳۷۹ تأسیس گردید.

نشریه امان وابسته به بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود(عج) است. برای آگاهی بیشتر درباره دریافت دوره ای و ثبت اشتراک یا همکاری با تحریریه نشریات به **پورتال جامع مهدویت** به نشانی **MAHDAVIAT.IR** مراجعه کنید.